

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

De overwinning is hem, die de meeste volharding aan den dag legt. NAPOLEON.

No. 15.

1 Augustus 1909.

14de Jaargang.

SAMENZWERING TE NAUVOO.

(Uit het Engelsch vertaald door H. DE BRIJ.)

(Vervolg van blz. 230.)

Het was een vreugdevolle ontmoeting; Joseph blijkbaar buitengewoon blijde zijnde dat hun leven gespaard gebleven was. Het gezelschap zette hun tocht voort tot bijna tegenover den winkel van den Profeet, waar de heining tot de oever der rivier reikte, alwaar met de boomen en boschjes der boomgaard zij een goede plaats hadden om zonder gevaar van gezien of gehoord te worden, konden spreken.

„Laat ons hier nederzitten”, zeide Joseph. Alle vier betraden de afgelegene schuilplaats, en nadat zij zich nedergezet hadden, ging hij voort: „Jongelingen wij begrepen het gevaar waarin gij verkeerdet en waren bevreesd, dat gij uw leven zoudt verliezen, doch wij zijn dankbaar dat gij er veilig aan ontkomen zijt. Verhaal mij nu al hetgeen waarvan gij getuigen geweest zijt.

De jongelingen gaven hem toen een volledig verslag van hetgeen zij bijgewoond en doorgegaan hadden, en herhaalden den eed dien zij afzonderlijk hadden zien en hooren toedienen aan ongeveer twee honderd personen; zij gaven hem de namen van allen die zij kenden welke de eed hadden afgelegd; in het kort, zij gaven hem een zeer nauwkeurig verslag van al hetgeen zij gehoord en gezien hadden.

Joseph en zijn metgezel luisterden zeer aandachtig en nadat zij hun verhaal voortzetten werd het gelaat van Joseph met een zeer ernstige en weemoedige uitdrukking overtrokken, hetwelk duidelijk te kennen gaf welk een hevige bezorgdheid zijn ziel doordrong. Toen het verhaal geëindigd was, ontstond er een

korte tijd stilte. Joseph was zeer aangedaan en ten laatste gaf hij zijne gevoelens de vrije teugel in de volgende woorden: „O, broeders, gij weet niet waarin dit zal eindigen.” Doch hij sprak niet verder want zijne gevoelens waren zoo hevig, dat hij in tranen uitbarste. In groote opgewondenheid sprong broeder John Scott, welke een intieme vriend van Joseph was voorwaarts, en zijne armen om den hals van den profeet staande riep hij uit: „O, broeder Joseph! denkt u dat zij u zullen vermoorden?” En vallende om elkanders hals weenden zij smartelijk. Dit tooneel is moeielijk te beschrijven. De gedachte dat zij hun vriend en profeet door de handen van zulk een bloeddorstige bende zouden verliezen, was voldoende hunne harten te doen bezwijken; en deze brave jongelingen, welke slechts eenige oogenblikken te voren onbevreesd den dood te gemoet zagen en met verachting het voorwaardelijke aangeboden levensbehoud weigerden, weenden gelijk kinderen en mengden hunne tranen met die hunner leider.

Joseph was de eerste die zijne gevoelens weder beheerschte en sprak op een zeer droevige toon: „Ik versta het geheel.” Hij verviel toen in een ernstige overdenking, terwijl zijne broeders de gewaarwordingen die zijn gelaat te kennen gaven angstig gade sloegen, alsof zij zijne gedachten en gevoelens, welke zijn hart doorboorden, wilden lezen. Het was een pijnlijk en indrukwekkend tooneel. Elk oogenblik verwachtten zij van hem te hooren, dat zijn werk op de aarde gedaan was en dat hij zijn getuigenis met zijn bloed moest bezegelen.

Na een lang stilzwijgen zeide hij ten laatste: „Broeders ik ga u verlaten. Ik zal niet lang meer met u zijn; het zal niet vele maanden meer zijn totdat ik heen gegaan zal zijn.”

Dit gezegde liet hen echter nog in onzekerheid ten opzichte van zijn toekomstig lot, doch het had zulk een beteekenisvolle meening, dat broeder Scott wederom in angstige spanning vroeg: „Broeder Joseph zult gij vermoord worden?”

Voor zekere oorzaak gaf Joseph echter geen beslist antwoord op die vraag, doch ging voort op een toon die zeer duidelijk het innige lijden dat hij gevoelde, aantoonde: „Ik ga weg en ik zal onder dit volk voor minstens twintig jaar, en wellicht langer niet bekend zijn. Ik zal heengaan om voor een tijd te rusten.”

Dit antwoord nam ook hunne twijfel niet weg evenals zijn vorig antwoord. Doch het was duidelijk, dat hij het volk wenschte te verlaten en zich meer als ooit te voren voor hunne aanslagen te verbergen. Of ook, wellicht zag hij met profetiesch visioen, de eindelijke uitslag van de pogingen zijner vijanden, en hield de waarheid uit medelijden voor zijne broederen verborgen, om hunne geesten niet geheel van hunne hoop te berooven.

De gebeurtenissen welke daarop volgden laten ons ook in onzekerheid aangaande de ware bedoelingen zijner woorden. De donkere wolken van vervolging van vijanden buiten de Kerk, sterk vermeerderd door verraders binnen de kudde, werd zoo hevig tegen het einde van het leven van den Profeet, dat hij zag dat iets gedaan moest worden voor de veiligheid van zichzelf en van het volk. Daarom vatte hij het plan op dat de heiligen wederom van woonplaats zouden veranderen. En ditmaal ver buiten de macht van de gruwzame storm van vervolging een schuilplaats zoeken achter de versperringen van het rotsgebergte.

Hij riep een compagnie van vrijwilligers samen om de groote wildernis van het Westen *) te exploiteeren en de best gelegen plaats te vinden voor de nederzetting der heiligen.

Vele vrijwilligers boden zich aan en maakten voorbereidingen voor hunnen tocht.

Het is een wel bekend feit, dat kort voor den tijd dat Joseph zichzelf overgaf en naar Carthage vervoerd werd, hij in een boot stapte en de rivier overstak om zijne vijanden te ontkomen, totdat deze compagnie een voldoende uitrusting voor zulk een onderneming verkregen had, en hen dan te vergezellen. Eenige zijner broederen echter smeekten hem, het volk in zulk een toestand van gevaar en moeite niet te verlaten en op hun aanzoek keerde hij naar Nauvoo terug, met het treurig gevolg wat wij allen weten. Hij werd bepraat om zichzelf over te geven aan de beambten der wet, en in de gevangenis geworpen en door een bloeddorstige bende gruwzaam vermoord.

Wellicht was Joseph, ten tijde toen broeder Scott hem die vragen deed, deze dingen aan het overwegen, voortziende naar den tijd dat hij en de heiligen buiten het bereik van vervolging zouden zijn. Het is nu onmogelijk deze dingen met zekerheid te kunnen zeggen, doch de gebeurtenissen die volgden toonen meer aan dat hij zijn dood voorzag. Niettemin hij zette zijn gesprek met de jongelingen en zijn gezelschap te dier tijd ernstig voort en zeide: „Zij beschuldigen mij dat ik een valsche profeet ben. Doch ik ben geen valsche profeet; Ik ben geen bedrieger; Ik heb geene duistere openbaringen gehad; Ik heb geene openbaringen van den Duivel gehad; Ik heb geene openbaringen gemaakt; Ik heb niets van mijzelf”.

Hun samenzijn duurde geruimen tijd voordat zij huiswaarts keerden, terwijl de dappere jongelingen ondervindingen hadden verkregen welke zij nimmer zullen vergeten. Zij hadden een begrip gekregen van het inwendig zieleleven van den Profeet,

---

*) Noord-Amerika was des tijds slechts gedeeltelijk bewoond.

en de natuur van het werk dat hij had te verrichten, zooals zij nimmer te voren konden beseffen. Hunne liefde voor hem en het werk waarin hij werkzaam was, had zich veel vermeerderd en met blijdschap zouden zij hun leven gegeven hebben om het zijne te redden.

Voordat zij scheidden echter, verzegelde Joseph hunne lippen door een belofte van hen te eischen, dat zij niet tot één levende ziel zouden vertellen, wat zij dien dag gehoord en gezien hadden; zelfs ook niet aan hun ouders totdat een tijd van twintig jaren voorbijgegaan zou zijn. De reden om dit van hen te eischen was zonder twijfel voor hunne eigene veiligheid, daar het ongetwijfeld hun leven zou gekost hebben, hadden de samenzweerdere gevonden, dat zij de dingen hadden bekend gemaakt. De jongelingen hielden hunne beloften tot het jaar 1884, waarna deze belangrijke feiten die veel licht wierpen op de handelingen van den Profeet, bekend gemaakt werden en met andere voorvallen van belangrijke aard in de archiefboeken der Kerk opgeteekend zijn.

Geschiedenis te dikwerf blind voor ware heldendaden, heeft vele namen aan het nageslacht overgeleverd van heldhaftige strijders die de levens van duizenden verwoest hadden, terwijl ware heldendaden onopgemerkt zijn voorbijgegaan, doch in dien dag wanneer alle handelingen der menschen van de daken der huizen zullen bekend gemaakt worden, zullen zonder twijfel deze jongelingen als ware helden erkend worden en als buitengewone heldere sterren in het koninkrijk van God schitteren.

Millennial Star, 1884.

HET VERZAKEN VAN PLICHT.

Vele menschen verzaken hunne plichten, dat is, zij doen niet wat zij doen moeten. Als hun de reden gevraagd wordt, dan wordt veel naar anderen verwezen; men wil zich verontschuldigen door de verkeerde daden, gebreken of nalatigheid van anderen aan te toonen. Men komt dan tot deze gevolgtrekking: Zij doen hun plicht niet, omdat anderen die ook niet doen.

Een treurige uitvlucht voorwaar: Ik doe verkeerd omdat een ander het doet. Zal men zich daarmee kunnen verantwoorden? Als wij verkeerd doen omdat anderen dat doen, dan zullen weer andere menschen verkeerd doen omdat wij het doen, en zoo zou het voortgaan.

Neen, deze uitvlucht is lafheid. Als anderen verkeerd doen of plicht verzaken, dan moet het ons aansporen om pal te staan voor plicht en recht. Niet hoorders, maar daders.

DE DRIE NEPHIETEN.

Heeft een van de matrozen van Columbus hen gezien?

Door E. D. PARTRIDGE, van de Brigham Young Universiteit.

Leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen zijn steeds trachtende bewijzen te vinden voor de Goddelijke oorsprong van het Boek van Mormon. Deze belangstelling noopte mij vele gedeelten in het boek van Irving Life and voyages of Christopher Columbus — het leven en de reizen van Christophorus Columbus — te merken, daar sommigen meer waarde hebben dan een oppervlakkige beschouwing.

Columbus, alhoewel opgevoed in het bijgeloof van zijnen tijd, was een zeer nederig man. Vaak bracht hij op zijne zeereizen een geheele nacht in het gebed door. Hij gevoelde dat hij Gods wil deed in het maken van deze ontdekkingsreizen; en ongetwijfeld was dit het gevoel, dat hem tot zijne officieren en manschappen deed zeggen, wanneer hem gevraagd werd terug te keeren, en hij zelfs met den dood bedreigd werd: „Zeil voort — zeil voort!” Irving zegt — *) (blz. 17) „Hij schreef zijn vroege en onweerstaanbare neiging voor de zee, en zijn liefde voor aardrijkskundig onderzoek, aan een aansporing van God toe, om hem voor te bereiden voor de hooge roepingen waartoe hij uitverkoren was.” En toen hij bij den koning van Spanje kwam, om koninklijke en geldelijke ondersteuning, „beplette hij zijn plan met welsprekendheid en ijver; want hij gevoelde inwendig, zooals hij later verklaarde, als door een vuur van omhoog brandende, en beschouwde zich de door den hemel verkoren persoon om die groote doeleinden te vervullen.” (bladz. 64). Dit is zeer belangrijk als men het met het volgende vergelijkt: „En ik zag eenen man onder de heidenen, die gescheiden was van het zaad mijner broeders door de vele wateren; en ik zag den Geest Gods, die op den man nederdaalde, en hij ging voort op de vele wateren tot het zaad mijner broeders, hetwelk in het beloofde land was.” (I Neph. 13 : 12).

Maar het belangrijkste gedeelte in het geheele boek wordt gevonden op bladz. 329, hetwelk ik zal aanhalen na eenige verzen van het Boek van Mormon aangehaald te hebben. Ik heb altijd veel belang gesteld in het verslag der „drie Nephieten”, en dacht vaak of er niet ergens vermeld staat, dat zij door iemand buiten de Kerk gezien zijn. Ik ben bijna overtuigd, dat Irving zulk een mededeeling geeft.

*) Alle aanhalingen zijn uit dit boek

In III Nephi, hoofdstuk 28 lezen wij:

Toen Jezus deze woorden gezegd had, vroeg hij aan elk zijner discipelen afzonderlijk: Wat is het dat gij van mij verlangt, na ik tot den Vader gegaan ben?

En zij allen, uitgezonderd drie, zeiden: Wij verlangen dat nadat wij hier geleefd hebben, tot den tijd van een mensch, dat onze bediening waartoe gij ons geroepen hebt een einde moge hebben, opdat wij spoedig tot u in uw koninkrijk mogen komen.

Hij zeide tot hen: Gezegend zijt gij, omdat gij deze zaak van mij verlangt; daarom nadat gij twee en zeventig jaar zijt geworden zult gij tot mij komen in mijn koninkrijk en met mij zult gij rust vinden.

Toen hij tot hen gesproken had keerde hij zich tot de drie, en zeide tot hen: Wat wilt gij dat ik doen zal, wanneer ik tot den Vader gegaan zal zijn?

En zij waren bedroefd in hunne harten, want zij durfden niet te zeggen hetgeen zij verlangden.

Hij zeide tot hen; Ziet, ik weet uwe gedachten, en gij hebt verlangd de zaak welke Johannes, mijn beminde, die met mij was in mijne bediening, voordat ik door de Joden verhoogd was, van mij verlangde.

Daarom gezegender zijt gij, want gij zult nimmer den dood smaken, maar gij zult leven om al de werken des Vaders aan de kinderen der menschen te zien, zelfs totdat alle dingen vervuld zullen zijn volgens den wil des Vaders, wanneer ik zal komen in mijne heerlijkheid met de krachten des hemels.

* * * want gij hebt verlangd dat gij de zielen der menschen tot mij mocht brengen terwijl de wereld staat.

* * *

Ziet ik zoude bijna de namen geschreven hebben dergenen, die nimmer den dood zouden zien; doch de Heere verbood het; daarom schrijf ik ze niet, want zij zijn voor de wereld verborgen.

Maar ik heb hen gezien en zij hebben mij bediend.

En ziet, zij zullen onder de heidenen zijn, en de heidenen kennen hen niet.

De „drie discipelen” worden ook op andere plaatsen door Mormon vermeld, en Moroni zegt, (Mormon 8 : 10, 11) dat hij hen zag en zij hem gediend hebben. Hier hebben wij een bewijs, dat zij leefden en onder het volk werkten, eenige honderd jaren nadat deze groote belofte aan hen gemaakt was; en wij gelooven dat zij nog leven en de zending, hun door Jezus Christus gegeven, volbrengen.

Ik wil nu de hier boven vermelde aanhaling van Irving geven. Het is in het verslag van de tweede reis van Columbus over de ontdekking van Amerika. Hij kruiste langs de kust van Cuba, en ankerde op zekeren dag nabij een schoon bosch met palmboomen.

Hier werden eenige manschappen aan wal gezonden, om hout en water te halen; en zij vonden twee bronnen in het midden van het bosch. Terwijl zij het hout hakten en hunne vaten met water vulden, ging een boogschutter met zijn boog het bosch in, om wild te schieten, maar keerde spoedig terug, met grooten vrees vluchtende, en luide zijne makkers om hulp roepende. Hij verklaarde, dat hij, nadat hij een weinig het bosch was in gegaan, eenen man zag die met een lang wit kleed bedekt was en veel gelek op een monnik van de orde van St. Maria van Barmhartigheid, en dat hij eerst dacht, dat het de kapelaan van den admiraal was. Twee anderen volgden hem en zij waren in witte kleederen gekleed die tot aan de knieën reikten, en die drie waren zoo blank als Europeanen. Achter dezen volgden ongeveer dertig anderen, met stokken en lanssen gewapend. Zij gaven geen teekenen van vijandschap, maar bleven stil staan, alleen de man met het lange witte kleed kwam naar hem toe,

om met hem te spreken. Maar hij was zoo bevreesd voor hen, dat hij onmiddellijk vluchtte, om hulp bij zijne makkers te halen. Deze waren echter zoo bevreesd toen zij van het aantal gewapende inboorlingen hoorden, dat zij geen moed genoeg hadden, om hen op te zoeken of te wachten totdat zij zouden komen, maar keerden met grooten spoed naar het schip terug.

Het wordt gezegd, dat Columbus twee verschillende expedities zond, om naar de drie blanke mannen en hunne volgelingen te zoeken, maar beiden keerden terug zonder hen gevonden te hebben. Irving maakte eene verontschuldiging voor deze mededeeling in zijn verslag, en zegt, dat aangezien er geen stam van Indianen in Cuba ontdekt is die kleederen droegen, dit verhaal vermoedelijk aan dwaling of valsche verklaring moet toegeschreven worden.

Geen verontschuldiging is echter noodig voor Heiligen der laatste Dagen. Het verhaal door dezen boogschutter medegedeeld, geeft den toestand weer juist zooals die met de „drie Discipelen” zou zijn. Zij leefden onder het volk toen het visioen onderwezen werd, dat in I Nephi is vermeld. Zij waren natuurlijk de vervulling ervan verwachtede. Zij zouden zielen tot Christus brengen totdat Hij zou wederkomen, en waren misschien bezig geweest volgelingen over het land te verzamelen. Zij leerden hunne volgelingen kleederen te dragen en zooveel als mogelijk was volgens het Evangelie te leven. Zij moesten zich natuurlijk wapenen tegen hunne wilde landgenooten.

Columbus en zijne matrozen werden door de inboorlingen als bezoekers van den hemel aangezien, en hunne verschijning onder hen werd over het geheele land bekend gemaakt. Al hunne bewegingen werden van het land nauwkeurig gade geslagen, en wanneer zij aan land kwamen dan bleek het dat zij verwacht werden. Het vereischt niet veel verbeelding, om „de Discipelen” en sommigen hunner volgelingen te zien, de bewegingen der schepen van de boomen of bergen gadeslaande, een geschikte gelegenheid afwachtede om zich bekend te maken. Inderdaad is er niets in het verslag van den boogschutter, dat in het geringste verschilt met hetgeen verwacht kan worden, door onze kennis van het Boek van Mormon. Zooals ik reeds gezegd heb, ben ik haast zeker overtuigd, dat dit het verslag is waarnaar ik gezocht heb.

PROVO, UTAH.

Imp. Era.

VERANDERING VAN ADRES.

Het vergaderlokaal te Leiden is niet meer Papenstraat 4 maar voortaan *Groene Hazengracht*.

Het adres van de zendingen te Veenwouden is voortaan:
P/a W. P. van der Woude, Bergumerheide.

Het adres van de Zendingen te Utrecht is voortaan:
Leidschekade 18.

CORRESPONDENTIE.

Ouderlingen J. W. Howe en T. W. Matthews, onlangs van hunne zending naar Zion vertrokken, verzochten ons in hun schrijven, hunne groeten aan de Heiligen in deze zending over te brengen en hun te danken voor de vriendschap en liefde hier in Nederland genoten. Als een laatst vaarwel roepen zij allen toe getrouw te blijven in het Evangelie en te volharden tot het einde.

Ouderling H. van Braak, wonende te Ogden City, schrijft ons, dat hij zich ten volle verheugd in het Evangelie en alhoewel hij met ziekte beproefd is geworden, zoo heeft hij ook tevens de zegeningen van het Evangelie ondervonden, en is getuige geweest van wonderbare genezingen en gevoelt meer nog dan ooit te voren, dat God met de Heiligen der laatste Dagen is en is besloten voort te gaan in het Evangelie.

VERPLAATST.

Ouderling J. S. Bennion van de Amsterdamsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling D. F. Davis van de Rotterdamsche naar de Luiksche Conferentie.

Ouderling Louis Fetzer van de Luiksche naar de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling L. C. Healy van de Arnheemsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling F. H. Platt van de Amsterdamsche naar de Arnheemsche Conferentie.

Ouderling J. L. Wallace van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling J. E. Beal van de Groningsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
J. H. WALKER.

Assistent:
WM J. DE BRIJ.

DE MACHT DER DUISTERNIS.

Het artikel „Samenzwering te Nauvoo” hebben wij geplaatst, om onze lezers duidelijk de werkingen van de macht der duisternis te doen zien, en het is een stem van waarschuwing tot alle Heiligen der laatste Dagen. Zoolang wij onzen plicht doen, de geboden en inzettingen des Heeren volbrengen, zal de Geest des Heeren niet van ons wijken en zullen wij kracht hebben de macht der duisternis te weerstaan. Maar wee ons, als wij het smalle pad verlaten en alleen die geboden gehoorzamen die met onze gevoelens overeenstemmen, een wet tot onszelfen worden en de door God gestelde en erkende machten tegenstaan, want dan zal de macht der duisternis over ons heerschen; ons verstand, dat door den Geest van God verlicht werd, zal dan verduisterd worden, wat vroeger licht was, wordt duisternis, waar vroeger leven en vooruitgang was, daar zien wij nu dood en achteruitgang. De getuigenis der waarheid, de rust en vrede in ons hart en de begeerte met het volk van God één te zijn, wordt niet alleen door gehoorzaamheid en nederigheid verkregen, maar ook behouden, want zij zijn vruchten des Geestes. Maar wanneer wij ongehoorzaam zijn en hoogmoedig worden, wijkt de Geest des vredes en alles wat wij door dien Geest hebben verkregen.

Wij hoorden dit van personen die eerst voor de waarheid streeden, en naast den profeet Gods stonden, maar later het werk des Heeren bestreden. Maar wat is er van hen geworden? O, konden wij hunne geesten aanschouwen en zien in welken toestand zij verkeerden, dan zouden wij hunne ellende waarnemen en zien hoe groot hunne afwijking en zonde was. Laat hunne daden voor ons een waarschuwing zijn, opdat ook wij niet in de strikken van Satan vallen, maar onzen weg met voorzichtigheid bewandelen.

Het voorval met Joseph Smith is echter niet het eenige voorbeeld van dien aard. Ook in den Bijbel vinden wij die voorvallen vermeld. Paulus sprekende tot de Galaten zegt, dat zij met den Geest begonnen zijn en voleindigen met het vleesch. Hij vraagt hun in vers 3 van hoofdstuk 3, of zij uitzinnig geworden zijn. De macht der duisternis had hunne zinnen verduisterd. In Gal. 2 : 4 spreekt hij over valsche broederen, die van bezijden ingekomen waren; en in II Kor. 11 : 26 zegt hij, in gevaren onder de

valsche broeders geweest te zijn. De Bijbel geeft ons dezelfde voorbeelden, dat mannen afvallig werden en de waarheid tegenstonden, maar zwaar zullen ook de straffen zijn die de zoodanigen treffen. Moge de „Samenzweering te Nauvoo” en de voorbeelden in den Bijbel vermeld, een ieder aansporen in het licht te wandelen, opdat de duisternis geen macht over ons zal verkrijgen. Zie Hebr. 6 : 4-6; 10 : 26-29; II Petr. 2 : 20-22.

MORMOONSCH LEERSTELLINGEN.

Aangezien er in den laatsten tijd veel geschreven is over verschillende leerstellingen der Mormonen — Heiligen der laatste Dagen — en wij wel eens brieven om inlichtingen omtrent zekere punten ontvangen, zoo willen wij hier over iets schrijven.

De Kerk erkent den Bijbel, het Boek van Mormon, Leer en Verbonden en de Paarl van Groote Waarde als voor de Kerk gezaghebbende boeken. De stellingen daarin vervat kunnen als Mormoonsche leer beschouwd worden. Een ieder lid der Kerk is echter verantwoordelijk voor zijn eigen inzichten omtrent godsdienstige vraagstukken en deze zijn niet bindend voor de Kerk; en alhoewel zij waar kunnen zijn, zoo moeten wij die als opvattingen van die personen beschouwen en niet als uitspraken of leerstellingen der Kerk.

De Kerk kan geen dwang uitoefenen over de gedachten der leden en een ieder is in dit opzicht vrij over sommige onderwerpen zekere gedachten te hebben en zoolang die niet in strijd zijn met hetgeen in die vier bovenvermelde boeken geschreven is, dan kunnen zij geen valsche leerstellingen genoemd worden, maar men heeft geen recht, noch is het billijk, persoonlijke gevoelens als leer der Kerk te vermelden. Het kan zijn dat sommige onzer leden valsche leerstellingen of begrippen koesteren, maar ook dit was in de dagen der apostelen het geval Gal. 1 : 6-7; I Tim. 1 : 6-7; Titus 1 : 10-11 en I Kor. 11 : 18-19 geven ons een duidelijk bewijs.

Is het nu rechtvaardig om te zeggen, dat de Kerk van Christus in de dagen der Apostelen die verkeerde leerstellingen leerde? Immers neen, want dat zou onrechtvaardig zijn. Laat ons nu eens een blik in de verschillende kerkgenootschappen slaan en dan zullen wij zien, dat er voorname mannen zijn, ook leeraars van het volk, die valsche leeringen leeren. Hooren wij soms niet van mannen die den Bijbel niet als het Woord van God erkennen, van personen die de Godheid en de verzoening van Christus, de opstanding uit de dooden en andere Bijbelsche leerstellingen verloochenen? Gewis, en zou het dan niet onrechtvaardig zijn

de verkeerde stellingen van die mannen, alhoewel zij misschien voorname plaatsen bekleeden, als leerstellingen van hun genootschap te beschouwen. En dit wordt ook niet gedaan, want als men zou vragen, wat zijn de leerstellingen van uw kerk, dan zullen zij naar hunne belijdenisschriften verwijzen.

Waarom nu met twee maten gemeten? Waarom nu een andere regel gevolgd als het de Mormonen geldt? En toch wordt dit gedaan, want soms hooren wij zeggen, dat een zeker lid onzer Kerk iets leerde dat niet volgens den Bijbel is, en dan wordt dat dadelijk als een Mormoonsche leerstelling de wereld ingezonden, om natuurlijk te bewijzen hoe goddeloos de leer der Mormonen is.

Wilt gij weten, wat de Mormonen gelooven, lees dan hunne belijdenisschriften, de vier eerstgenoemde boeken. Vele andere boeken zullen u mogelijk licht verschaffen omtrent sommige stellingen, maar waar de uitspraken niet overeenkomstig die vier standaardwerken der Kerk zijn, zoo moeten ze als persoonlijke opvattingen beschouwd worden.

Tot geruststelling willen wij echter aanhalen, dat vele van die punten, waarover geschreven wordt als zijnde in strijd met den Bijbel, na een nauwkeurig onderzoek geheel anders beschouwd zullen worden. Onze bestrijders zijn het onderling niet eens, en bestrijden elkaar, waar het duidelijke voorname uitspraken des Bijbels betreft, die wij de melkspijs kunnen noemen, hoe zullen zulke personen dan instaat zijn een rechtvaardig oordeel te vellen over dingen die voor velen misschien zwaar zijn om te verstaan? Eerst het voornaamste, de beginselen, dan op die beginselen verder bouwen, en dan zal het huis hecht en sterk zijn.

Soms zijn wij tevreden met onze eigene daden, omdat zij aan de eischen voldoen die wij zelve gesteld hebben; maar laat ons niet vergeten, dat God, de Vader onzer geesten en van de geesten onzer medemenschen, ook recht heeft eischen te stellen. De vraag zal daarom moeten zijn: voldoen mijne daden ook aan de eischen die God stelt en kan ik aan Hem juist zoo goed verantwoording doen als aan mijzelven. Het oogenblik van verantwoording zal zeker komen.

Wilt ge ooit iets goeds beginnen; Uw tijd moet gij beminnen,
Uw tijd; een and'ren hebt gij niet.
De vorige verdwenen, De aanstaande is niet verschenen;
Bemin hetgeen gij voor u ziet.

BEETS.

VERSLAG DER ALGEMEENE CONFERENTIE.

De Algemeene Conferentie der Nederlandsch-Belgische Zending werd te Rotterdam gehouden op Zondag 25 Juli, in het lokaal Excelsior. Deze Conferentie was de grootste welke ooit in Nederland gehouden is. De vergaderingen werden zeer goed bezocht, voornamelijk de ochtend- en avond-vergaderingen, daar er toen ongeveer 250 of 300 vreemdelingen tegenwoordig waren. De Geest des Heeren was in groote mate tegenwoordig en wij gelooven dat veel goed het gevolg van deze vergaderingen zijn zal. Er werden 350 boekjes en traktaten uitgereikt.

De morgen-vergadering begon ten 10 uur. Pres. Jas. H. Walker was de eerste spreker en sprak een woord van welkom tot de aanwezigen, hun aanradende een onpartijdig onderzoek in te stellen met betrekking tot de Mormonen en gaf een kort overzicht der eerste beginselen. Daarna sprak Ouderling O. Olsen, Pres. der Groningsche Conferentie, over gehoorzaamheid en de noodzakelijkheid daarvan en besprak daarna de opstanding. Een Engelsche solo werd daarna gezongen door ouderling George W. Keddington. S. R. Newton, president der Rotterdamsche Conferentie, sprak over de noodzakelijkheid van den Doop en toonde verder aan, dat het Evangelie van Christus een rein en eenvoudig plan tot zaligheid was. Ouderling P. A. Clayton was de laatste spreker en besprak volgens den Bijbel het voorbestaan van den mensch.

De namiddag-vergadering begon ten 2 uur. Deze vergadering was voornamelijk voor de leden der Kerk. Het Avondmaal werd bediend, waarna de autoriteiten der Kerk en der Zending door Pres. J. H. Walker werden voorgesteld en met algemeene stemmen erkend. Ouderling P. Zijsling sprak over de komst van Christus en toonde aan dat Zijne komst reeds lang voorheen voorspeld was. Een Quartet werd toen gezongen door ouderlingen J. H. Walker, S. R. Newton, J. H. F. Volker en G. B. Alexander. Ouderling S. D. Thurman, Pres. der Luiksche Conferentie, verklaarde waarom hij het Evangelie had aangenomen en gaf verder een kort verslag van de zending van het Mormonisme. Daar hij in het Engelsch sprak, zoo werd hij door ouderling W. J. De Brij vertolkt. Ouderling C. S. Hyde sprak over openbaring en toonde aan dat het de fundatie van ons geloof was. Pres. J. H. Walker was de laatste spreker en vermaande allen te leven volgens het Evangelie, opdat de zegeningen ontvangen kunnen worden.

De avond-vergadering begon ten 7 uur. De zaal bleek echter te klein allen te bevatten, daar alle zit- en staanplaatsen waren

ingenomen, en velen moesten huiswaarts keeren daar er zelfs hoorders voor het lokaal stonden te luisteren, geen toegang kunnende verkrijgen. Ouderling D. D. Brimhall, Pres. van de Arnheemsche Conferentie, was de eerste spreker en besprak de afval en toonde aan, dat die in den Bijbel voorspeld was. Geo W. Keddington zong een Engelsche solo. Daarna sprak ouderling A. J. Neuteboom over de aankomst der pioniers in Utah en de ondervinding der heiligen. Zestiën zendelingen zongen toen een Engelsch lied. De laatste spreker was ouderling W. J. De Brij. Hij besprak in het kort eenige valsche beschuldigingen in sommige couranten en geschriften vermeld en toonde de tegenstrijdigheid van sommige beweringen. Het leven en de goddelijke zending van Joseph Smith en sommige beginselen van het Evangelie werden daarna door hem besproken.

Het koor der Rotterdamsche gemeente zong tot afwisseling in elke vergadering, en wij achten ons verplicht onzen dank te betuigen aan de leden en aan den leider, Ouderling S. R. Newton, voor de schoone zang en de vereenigde samenwerking waardoor zij hebben bijgedragen om het succes van den dag te verhoogen.

Op Maandag 26 Juli werd er een vergadering voor de zendelingen gehouden. Er werd verslag der werkzaamheden gegeven en nuttige wenken en raadgevingen met betrekking tot het zendingswerk.

Alle zendelingen dezer Zending, met uitzondering van twee waren op deze Conferentie tegenwoordig.

G. B. ALEXANDER, Secr.

TUCHTELOOSHEID.

Door het Algem. Nederl. Verbond is een Commissie benoemd, welke in opdracht had onderzoek te doen naar „Het Verschijnsel der Tuchteloosheid.”

Deze Commissie heeft de resultaten van haar onderzoek neergelegd in een verslag, waaraan wij het navolgende ontleenen.

Misbruik van sterken drank.

De meeste misdrijven en overtredingen of ordeverstoringen zijn het gevolg van drankmisbruik.

Voor medewerking tot en onderwerping aan een ordelijke samenleving wordt verstandelijk inzicht vereischt, begrip van de eischen der gemeenschap.

Waar die door drank beneveld zijn, springt het individu natuurlijk uit den band.

Dieper nog werkt deze oorzaak dóór op het kroost van dronkaards, die vaak, lichamelijk en zedelijk ontaard, het grootste deel aan het leger der bandeloozen leveren.

Het volgend stukje statistiek moge aantonen, hoevele misdrijven het gevolg zijn van drankmisbruik.

Mr. D. R. B. Baron van Lynden vond, dat bij 754 strafzaken, van 22 Feb. '98 tot 21 Maart '99 behandeld door de Arrond. Rechtbank te Arnhem, 29% werd veroorzaakt door alcoholmisbruik en geeft voorts de navolgende cijfers:

Misdrijf	Aantal strafzaken		Percentage
	Totaal	In verband met alcohol	
Huisvredebreuk	9	6	66.6
Wederspannigheid en mishandeling van ambtenaren	35	33	94.3
Belediging van ambtenaren	24	10	41.6
Mishandeling	218	90	41.3
Vernieling	19	15	78.9

Het aantal processen-verbaal van kantongerecht e.a. autoriteiten, vermeld in de jaarverslagen der Gemeente Dordrecht, bedraagt in 1903: 1119, in 1904: 1218, n.l. voor:

	1903	1904	
Nachtelijk burengerucht	79	60	
Mishandeling	57	72	
Vernieling	20	27	
Straatschenderij	106	84	
Ordeverstoring door dronkenschap	37	44	} ± 25%
Openbare dronkenschap	213	266	
In politiebewaring gesteld:			
Wegens openbare dronkenschap	193	227	
Om andere redenen	70	149	

In deze jaren werden derhalve in politie-bewaring gesteld voor openbare dronkenschap 420, om andere redenen 219, d.i. wegens dronkenschap ± 66% der arrestaties en 25% der processen-verbaal.

HET BLOED VAN JEZUS CHRISTUS.

Een van de teksten welke gewoonlijk uit het verband gerukt worden, is I Johan. 1:7. Veelal wordt ons toegeroepen: „Het bloed van Christus reinigt ons van alle zonde,” alsof men daarmede wil te kennen geven, dat niets meer behoeft gedaan te worden, dan in geloof op deze woorden te vertrouwen. Wij zullen vers 6 en 7 hier aanhalen en zien wat zij zeggen:

„Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zoo liegen wij, en doen de waarheid niet”.

„Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonde”.

Er is dus een voorwaarde gesteld en deze is: „Indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is”. Vers 6 zegt, dat wij, als wij in de duisternis wandelen, niet kunnen zeggen, dat wij gemeenschap met Hem (Christus) hebben. Om gereinigt te worden moeten wij dus in het licht wandelen zooals Jezus in het licht is. In vers 3 van hoofdstuk 2 lezen wij:

„En hieraan kennen wij, dat wij Hem gekend hebben, zoo wij Zijne geboden bewaren”. Vers 4 drukt het zeer sterk uit: „Die daar zegt: Ik ken Hem, en Zijne geboden niet bewaart, die is een leugenaar, en in dien is de waarheid niet.”

Wij zien duidelijk, dat het bewaren of onderhouden van de geboden des Heeren noodig is. Gehoorzaamheid behoort dus tot de werken des lichts en ongehoorzaamheid tot de duisternis. Jezus toonde dit Zelf. Toen Hij tot Johannes kwam, om door hem gedoopt te worden, zeide Hij: „Laat nu af, want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen.” Matt. 3:15. Jezus wandelde in het licht en achtte gehoorzaamheid noodig. Hoe kan men dan zeggen in het licht te wandelen, als men ongehoorzaam aan de geboden des Heeren is? Hoe kan men verwachten deel aan Jezus te hebben als men Zijne geboden niet bewaart? Hoe kan dan de mensch die den doop onnoodig acht, zeggen dat het bloed van Jezus Christus hem reinigt, daar de Zaligmaker duidelijk heeft gezegd: „Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden”, Marc. 16:6; en „Gaaf dan henen, onderwijst alle de volkeren, dezelve doopende in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, leerende hen onderhouden alles wat ik u geboden heb”. Matt. 28:19,

Wilt gij u op Johannes beroepen, waar het de vergeving uwer zonden betreft, luistert dan ook naar hem, waar hij zegt, dat het noodig is in het licht te wandelen. Wilt gij zeggen „Jezus te

kennen", luistert dan ook naar Johannes waar hij zegt, dat het noodig is, „Zijne geboden te bewaren”; en luistert ook naar Johannes waar hij zegt, dat „die daar zegt: Ik ken Hem, en Zijne geboden niet bewaart, die is een leugenaar”. Wenschen wij dus de reinigende kracht van dat bloed te ondervinden, dan is het ook noodig door gehoorzaamheid te toonen, dat wij in het licht wandelen.

Slechts het Heden bestaat, maar schier enkel in naam,
Want: het nadert — ik spreek — 't is ontvlucht!
Zoo dan vatten drie woorden heel 't leven te saâm:
Een Herin'ring, een Hoop en een Zucht!

TEN KATE.

Laat schrapen, wie dat wil,
Maar gij, gedraag u wijzer.
Want leven voor het goud,
Dat geeft een hart van ijzer.

LAURILLARD.

„Ieder voor zich en God voor ons allen”,
Dat kan de meesten wel bevallen,
Want dan doet God voor ons ook iets,
En wij doen voor een ander niets.

„Christophilus” 1903.

OVERLEDEN.

VAN LEEUWEN. — Te Salt Lake City is op 9 Juli overleden Cornelis van Leeuwen, zoontje van Albert en Jenny van Leeuwen-Noorda. Hij werd geboren 7 Juli 1909.

ASSENBERG. — Te Salt Lake City is op 11 Juli overleden Dorothy Assenberg, dochtertje van Pieter en Dirkje Assenberg-Kap. Zij werd geboren 17 Februari 1909. De kleine stierf tengevolge van bekomen brandwonden.

INHOUD.

Samenzwering te Nauvoo. (Vervolg van bladz. 230)	Blz. 241	De macht der duisternis	Blz. 249
Het verzaken van plicht	„ 244	Mormoonsche Leerstellingen	„ 250
De drie Nephieten	„ 245	Verlag der Algemeene Conferentie „	„ 252
Verandering van adres	„ 247	Tuchteloosheid	„ 253
Correspondentie	„ 248	Het bloed van Jezus Christus	„ 255
Verplaatst	„ 248	Overleden	„ 256

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkshesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der

Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.